

Kondor Katalin: A készülőd? világ és a remény

2026 február 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A pszichológia tudományának nagy kérdése ez id? tájt, hogy miképpen térítse el az embereket az álvalóság „imádatától”.

Mindennapi riogatásunkat segíts elviselnünk, s add meg nekünk, hogy sikerüljön félelem nélkül élnünk.” Ezzel az imarészlettel, óhajjal kezdhethnénk mostanság a fennvalóhoz címzett kérésünket annak érdekében, hogy segítsen megszoknunk s ép ésszel elviselnünk azt, amit a mesterséges káosz kelt?k m?velnek velünk. Mindezt a bolygónkon jelen pillanatban zajló események mondatják velem, ugyanis olvasom, hogy a svájci Davosban, a Világgazdasági Fórum éves találkozóján, mely január 19–23. között zajlott, a jelen világ urai – köztük a birodalmi g?ggel „megáldott” irányítók – azt fejtegették, miképpen formálják, alakítják jelenünket, mármint az emberiség jelenét a világgazdaság átalakulásának eseményei, köztük a geopolitikai konfliktusok, melyekb?l ugyebár van a nyakunkon b?ven. Szó esett a mesterséges intelligencia térnyerésér?l is, mely a résztvev?k szerint alaposan átalakítja majd a globális napirendet. Hogy miképpen és miért, arról egyel?re nem kaptunk igazán hiteles és a jöv?nkr?l szóló tudósítást, ám ami késik, az vélhet?en nem múlik. Mindenesetre magam egy id? óta – pontosabban azóta, amikor megszólalt a magyar televízióban Jókai Mór, természetesen a mesterséges intelligencia, röviden a MI segítségével „életre keltve” – nem vagyok a mesterséges intelligenciától elájulva, s egyel?re el?nyeit sem tudnám felsorolni. Biztatnám is a rajongóit, kezdjék el már megmagyarázni nekünk, miért és mi a jó nekünk abban, hogy ez a technikai újdonság immáron velünk él? De ne ámítsanak bennünket! Igazi és cáfolhatatlan bizonyítékokat kérünk! Ugyanis, mit mondjak, engem eddig cseppet sem hozott lázba egyetlen magyarázat sem. Jókaira visszatérve, vajon mit változtatott az egy – vagy több – fényképr?l, festményr?l összeeszkábált Jókai-kép megmozdítása, szájmozgásának imitálása? Mivel lettünk gazdagabbak attól, hogy felidéztek, talán így beszélt a nagy Jókai? Cirkuszi trükk, semmi más. Nyilván roppant maradi vagyok ezen véleményemmel, de ismétlem, magyarázatot várnánk, mit is segít, hol, miben s mennyit a mesterséges intelligencia. S ha ezt megtudjuk, felfogjuk, akkor majd vitatkozhatunk azon, miért is jó ez nekünk.

Nem napjainkban, hanem már sokkal-sokkal korábban voltak olyan gondolkodó emberek, akik azt vallották, hogy útban vagyunk egy embertelen világ felé. Meg olyanok is voltak, akik úgy vélték, vélik, hogy sokan vagyunk itt a Földön, s a mesterséges intelligencia b?séggel tudja majd helyettesíteni az embert. A felesleges embereket. Nem tudom, pontosan mit értettek ezen, de ha meggondoljuk, hogy csak a saját jelen életünkben is mennyi jel utalt arra, hogy embertelenedik a világ, akkor elég mindössze a Föld sz?nni nem akaró s jelenleg is zajló háborúságait számbavennünk, s a megállapítással máris nehéz vitatkozni. Márpedig a riogatások folytatódnak. Most a háborúval, aztán az id?járás jelenségekkel, no meg az oltásokkal, új és újabb betegségekkel, a robotizációval, meg még sorolhatnánk, mi mindennel. Egyel?re most ott tartunk, hogy az MI el?állítói azt mondják, lassan nem kell már gondolkodnunk, bár a Teremt? úgy alkotta meg az embert, hogy a gondolkodás f? tevékenység legyen az életében, ám manapság már azt hirdetik, hogy a gépek sok-sok területen képesek lesznek túlszárnyalni az emberi teljesítményt. Már ha hagyjuk. Szerintem ugyanis ez a kérdés. Magam is átéltem Kínában, hogy este, a szállodai szobából le lehetett szólni, hogy némi italt vagy ételt hozzanak fel. És hozta is – a robot. Jót mosolyogtam rajta, bizonyos kérdésekre még válaszolt is, de nem uralta a mez?nyt. És azt hiszem, ez itt a kérdés. Ha nem uralja, az a technika diadala. Ha uralja, akkor az valaminek a vége, mert azt jelenti, megadtuk magunkat a gépeknek, ?k a f?nökök, s ránk, emberekre, pontosabban jelent?s számú emberre nincs szükség, feleslegesek.

Mindebb?l arra lehet következtetni, hogy itt bizony egyfajta rabszolgatartó világ van készül?ben. Az urak d?zsölnek, a rabszolgák a fronton vagy éppen a romokon élve szenvednek, a rabszolgatartók meg konferenciáznak, döntenek emberek millióinak feje felett, háborúznak, vagyont gy?jtenek, családjaik úgy élnek, mint Marci Hevesen, bennünket meg rabszolgának néznek – lásd a magasságos EU dolyfös urait. Közben meg forr a világ bús tengere. A „természetes intelligencia” viszont nem lázad, t?ri, hogy olyan korban éljünk, amikor semmi sem az, mint aminek látszik. A telefon például arra való, hogy feleslegesen locsogjunk rajta, meg arra, hogy mindent tudjanak rólunk azok, akiknek ez a feladatuk. Alakul tehát egy rabszolgatartó világ, méghozzá elég sebesen. Olvasom az egyik folyóirat tudományos cikkében, hogy a nagy technológiai világcégek szakemberei bevallották már régen, miszerint „a szoftverek algoritmusai szándékosan úgy vannak kialakítva, hogy függ?séget okozzanak és minél tovább a képerny?höz láncolják az embereket”. Ennek a nézetnek, precízebben fogalmazva igazságnak már számos kutatója van, remek orvosok cikkeznek is róla, hogy milyen torzulásokat okoz gyerekekben, feln?ttben egyaránt a korlátozás nélküli képerny?zés és az „okostelefonozás”. Súlyos betegségeket, ez már bizonyított. No meg arra is alkalmas ez a tevékenység, hogy elveszítsük a valósághoz való viszonyunkat. Magyarán hülyítés folyik, csak hogy ne éljünk valódi életet. A pszichológia tudományának nagy kérdése ez id? tájt, hogy miképpen térítse el az embereket az álvalóság „imádatától”. Hogyan vegyük észre a manipulációkat, az értéktelen holmik és eszmék ránk er?ltetését? Nem állíthatjuk egyel?re, hogy nagy sikereket értünk volna el a védekezésben az álproblémák és a manipulációk ellen, no meg a világ fura urainak azon törekvése ellen, miszerint játékszernek gondolnak bennünket, de hátha egyszer sikerül visszatérnünk a normális kerékvágásba. Nem lesz könny?, annyi szent! S persze ez az állapot egyel?re még csak nem is a mesterséges intelligencia hibája, hanem az istentelen és beképzelt emberé, aki vagy azt hiszi, hogy ?t nem lehet átverni, vagy már olyan apátiába süllyedt a világ állapota

miatt, hogy sündisznóállásban próbálja elviselni a napokat.

Az egyik nagy kérdés tehát az, hogy vajon sikerül-e bennünket, gondolkodó embereket uniformizálni, saját életterünkben rabszolgává tenni, avagy lesz lehetőség arra, hogy a sorsunkat a saját kezünkbe véve ne fogadjunk el semmiféle rabláncot, hívják azt mesterséges intelligenciának, háttérhatalomnak összeesküvés-elméletnek, bárminek. A sóhajtozással nem megyünk semmire. Óhajaink megfogalmazásával és okos makacssággal, no meg hittel talán igen. Mesterséges intelligencia nélkül is.

Reménykeltés céljából álljon itt egy csodálatos ember, Franz Werfel lenyűgözően gyönyörű könyvének, A meg nem születettek csillaga című remekműnek egy rövid részlete. A könyv, mely szerintem a csúcok csúcса, lényegében az elembertelenedett világunkról szól, méltatóinak egy része a sci-fi kategóriába sorolja a művet. Én nem annak tartom, hanem a legmagasabb szintű filozófiának. Álljon itt egy csöppnyi „bizonyíték”. Az alábbi részletben a regénybéli főpüspökkel beszélget a szerző. Így: Imigyen:

„– Ön azt mondta, hogy a világ most és itt százezer évvel gonoszabb, b?növebb, azaz Istent?l eltávolodottabb, mint az én koromban.

– Igazán ezt mondtam?

– Ezt mondta...

– Akkor csak féligazságot mondtam.

– Egy főpüspök nem mondhat féligazságot.

– De elfordulhat, hogy... néha csak a felét mondja az igazságnak.

– És mi a másik fele?

– Az igazság másik fele nagyon egyszerű, fiam. Az id? folyamán nemcsak eltávolodunk Istent?l, hanem közeledünk is Istenhez, hiszen mozgásunk messzebb visz minden dolgok kezdetét?l és közelebb visz minden dolgok végéhez...”

A regényt Werfel Amerikában fejezte be. A háborúnak vége lett. 1946-ot írtunk. A szerző levonja a nagy tanulságot: „A gonosz is – ha akaratlanul is – Isten terveit szolgálja.”

Reménykedjünk!

Kondor Katalin - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
